

ŠENTJANŠKI glas

Letnik XVIII, številka 41

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

december 2017

Srečno 2018

armirane cevi
profili in trakovi PVC
črte za tenis
oddajanje poslovnih prostorov

Cesta na Bokalce 3b, 1000 Ljubljana
Telefon: 01/2568-023
Delavnica: 040/845-524
E-mail: anton.repovz@antonr.si
Splet: www.antonr.si

HALO BETON

BETONARNA TREBNJE

031 644 300

HALO BETON d.o.o.
07/34 82 400
halobeton@gmail.com

tesarstvo
prevoznništvo

Martin Zupan, s.p.
Kladje 1, Šentjanž
041 352 704

krovstvo

ŠpanLes

GMP PRIJATELJ D.O.O.

Podboršt 15
8297 Šentjanž

E: andrejprijatelj@siol.net

M project biro

PROJEKTIRANJE IN SVETOVANJE
IRENA SKOPREC S.P., LESKOVEC V PODBORŠTU 37 B, ŠENTJANŽ
TEL.: 051 306 284; MIPROJECTBIRO@GMAIL.COM; WWW.MIPROJECT.SI

REJC MARIJA s.p.
KRMELJ 51

M
PREHRANA PRI MARJANI,
GOSTIŠČE BARBARA

PRI NAS VAM NUDIMO

- **NEDELJSKA KOSILA**
- JEDI PO NAROČILU
- PIZZE, MALICE
- SPREJEMAMO ZAKLJUČENE DRUŽBE DO 140 LJUDI

Sprejemamo naročila za torte in potice

Tel.: 07 8184 123, GSM: 031 652 429

DOSTAVA HRANE NA DOM ALI ŽELJENO MESTO (Chetering)

JOMALES

Gozdarske storitve

Jože Klun s.p.

Šentjanž 40c, 8297 Šentjanž

Mtel.: 051 394 023

POSEK · SPRAVILO · ODKUP

Fasaderstvo, slikopleskarstvo,
adaptacije, polaganje ploščic,
suhomontažni sistemi.

ANJA BAR

Šentjanž

GRADBENIŠTVO VLADIMIR ODLAZEK s.p.
OSREDEK 12, 8297 ŠENTJANŽ

tel. 040 751 931

Drage bralke in dragi bralci!

Ovit v številne luči in pobeljen z belo odejo je zasijal letošnji december. Prvi dobri mož je svoje poslanstvo opravil, vsi veliki in mali, pridni in malo manj pa že čakamo čas, ko se bomo lahko razveselili naslednjih dveh. A dobri možje večkrat ne prinašajo le daril in veselja. Pravzaprav so lahko še dodatno breme v družinskem proračunu, ki ne zmore vsako leto hujšega tempa decembrske evforije. Tako december, ki naj bi bil vesel, prinese tesnobo, skrbi in žalost. Vsakodnevno smo deležni kakšnega neponovljivega dobrodelnega koncerta ali pa klica k dobroti, kjer se zbirajo sredstva za družine ali posameznike v stiski. In vedno znova se poraja izrabljeno vprašanje, v kakšnih časih živimo... Ja, december je čas, da se ozremo okoli sebe. Čas, da obdarujemo koga, ki ga morda sploh ne poznamo, ali pa polepšamo trenutek nekomu, ki je sam, osamljen. Ko govorimo o obdarovanju, prevečkrat pomislimo na darila, denar, materialne dobrine, premalokrat pa pomislimo, da je že prijazna beseda, vzpodbudna misel, trenutek, dobro delo ali pa objem, ki ga nekomu namenimo, dar brez primere, dar, ki nima cene in je vreden več kot vse premoženje milijonarja. Ozrimo se okoli sebe. Bodimo prijazni eden do drugega. Sezimo si v roke s toplino v srcu in podarimo bližnjemu ali pa neznanцу darilo, ki nima cene... del sebe, del svojega srca iz srca. Ni pomembno, v kakšne barve papir je takšno darilo zavito in za povrh še nič ne stane, se je pa zanj potrebno potruditi in je vedno znova unikat brez primere.

Uredništvo Šentjanškega glasa vam v novem letu želi predvsem zdravja, sreče in topline v srcu ter vam iz srca v dar podarja tokratno številko našega in vašega najljubšega časopisa.

Vesna in Petra

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

Objava Vašega oglasa v posameznem izvodu – eni številki	Objava Vašega oglasa v vseh treh številkah ŠG letnika 2017 - POPUST!
Zadnja stran, barvna	Zadnja stran, barvna
1/1.....250€	1/1.....650€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....80€	1/8.....180€
Notranja stran, barvna	Notranja stran, barvna
1/1.....200€	1/1.....500€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....60€	1/8.....150€
Prva stran, barvna	Prva stran, barvna
1/8.....150€	1/8.....400€

Šentjanški glas

Glasilno krajevne skupnosti Šentjanž
Izdaja: Krajevna skupnost Šentjanž
Uredniški odbor:

Petra Majcen (odgovorna urednica),
 Vesna Perko (glavna urednica),
 Simona Razpet (lektoriranje),
 Jože Puc, Boštjan Repovž, Milan
 Sotlar (oblikovanje) in Jože Repovž.

Prispevki:

zunanjji sodelavci

Slika na naslovnici:

Jože Puc

Naslov:

Šentjanški glas – uredništvo,
 Šentjanž 22,
 8297 Šentjanž

E-mail: info@sentjanz.si,

www.sentjanz.si

Šentjanški glas je vpisan v razvid
 medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
 kulturo RS pod zap. št. 1557.

Oglasno trženje:

Turistično društvo Šentjanž

Tisk: Vinko Podlogar s.p. Radeče

Naklada: 500 izvodov

Cena: 0,01 EUR

Oglasna sporočila niso lektorirana. Za vsebino oglasa je odgovoren naročnik. Pridržujemo si pravico do krajšanja in oblikovanja gradiva. Fotografij in rokopisov ne vračamo. Fotografije, ki niso del člankov, so iz arhiva TD Šentjanž.

SPOŠTOVANE KRAJANKE, SPOŠTOVANI KRAJANI!

V mrzlih dneh lahko večkrat sedemo k oknu, se zazremo v naravo in opazimo, kako vse miruje in počiva. Tudi mi si ob koncu leta zaslužimo počitek po opravljenem delu.

Kot sem že v prejšnji številki časopisa omenil, smo naše delo opravili, kot smo si zadali in smo zato lahko ponosni. Pred kratkim smo pomagali pri izgradnji zasebnega vodovoda Martina Kališka, in sicer v dolžini 300 m. Sanirali smo makadamski odsek Šentjanž–Birna vas.

In čeprav je zima že pokazala svojo moč, upamo, da nam bo prizanesla, kajti finančna sredstva so omejena in manj, kot jih

porabimo med zimskim časom, več nam jih ostane za obnovo cest.

V naslednjem letu imamo v načrtu asfaltacijo cestnega odseka Hinje–Markovič, v dolžini 1100 m, ter obnovo in rekonstrukcijo obstoječega vozišča Kladje–Šentjanž, v dolžini 1600 m. Asfaltirali bomo tudi manjši odsek v Svinjskem. Sanirati bo potrebno določene cestne odseke, in sicer v Breškem, Podborštu in Koludrju. Razširiti in utrditi pa načrtujemo tudi odsek Rupa–Jože Bajt.

V bližnji prihodnosti že težko pričakujemo novo šolsko kuhinjo z jedilnico ter igrišče z urejeno okolico. OŠ Milana Majena Šentjanž nam vsako leto pripravi program, s katerim počastimo praznik krajevne skupnosti. Nanje se vedno lahko zanesejo tudi ostala društva, da jim popestrijo razne prireditve. Hvala vsem učiteljem in učencem osnovne šole za njihovo sodelovanje in pripravljenost.

Bliža se praznični čas, poln obljub, veselja in topline. Preživite ga v krogu najbližjih, preživite ga v krogu prijateljev. Novo leto pa naj vsem prinese mir, srečo in zdravje.

Za obogatitev praznikov vas na božični dan tudi lepo vabim na Božično-novoletni koncert Godbe Slovenskih železnic Zidani Most.

Boštjan Krmelj, predsednik KS Šentjanž

SPOŠTOVANE KRAJANKE, SPOŠTOVANI KRAJANI KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ!

Občina Sevnica

Leto 2017 se zaključuje v luči dobrega sodelovanja vseh, ki skupaj kreiramo bivanjski prostor. Posamezniki, številna

društva, organizacije in zavodi, krajevne skupnosti, podjetniki in gospodarstveniki – vsak na svojem področju vlagate vsakodnevni trud za prijetno kakovost bivanja.

V vaši krajevni skupnosti je ta trud izjemno velik, zrcali pa se skozi vedno urejeno okolje, številne tradicionalne prireditve, prijazno bivanjsko klimo in močno zavedanje krajanov, da vsako družbeno sodelovanje sestavlja enkratni mozaik celotne skupnosti.

Želim vam, da v polni meri začutite utrip decembrskih božično-novoletnih praznikov, pa tudi dneva samostojnosti in enotnosti Republike Slovenije, ob katerem vsem iskrene čestitke.

V novem letu 2018 vam želim veliko izpolnjenih želja, zdravja in optimizma ter vse dobro na vsakodnevnikih poteh.

S spoštovanjem,

Srečko Ocvirk, župan Občine Sevnica s sodelavci

Pred nami je praznični oddih, ko bomo uživali v pravljicnem decembrskem vzdušju in družbi nam ljubih oseb. Naj bo veselo razpoloženo potovanje v leto 2018 ustvarjalno, doživeto in preprosto lepo. Naj bo prihajajoče novo leto odeto s svežo energijo, poletom in elanom za nove podvige ter dosežke, predvsem pa naj bo kronano z osebno srečo in radostjo v družini.

Uredniški odbor Šentjanškega glasa vam želi prijeten zaključek leta in vse dobro v prihajajočem letu z željo po dobrem medsebojnem sodelovanju tudi v bodoče.

Miha Jazbec

Družbeno-politične okoliščine v času 2. svetovne vojne so bile nenaklonjene tudi vaši družini, ki je bila izseljena v Nemčijo, zato ni skrivnost, da ste se rodili v mestu Geislingen leta 1942, kajne? Kakšni so vaši spomini na otroštvo in tedanje življenje v tuji državi?

Ja, res je, da sem se rodil med drugo svetovno vojno v tujini, v Geislingenu. Živelimo v tovarniških hišah, ker je oče delal v tovarni, kjer so izdelovali kovinske in steklene izdelke. Bil sem še majhen, zato se ne spominjam prav veliko, najbolj pa mi je v spominu ostalo bombardiranje in bežanje v bunker (zaklonišče).

Kot 3-letni deček ste se skupaj s starši in sestro Cilko vrnili nazaj na domačijo. Je bila vaša hiša prav tako izropana in opustošena kot marsikatera druga hiša v tem času?

Ob vrnitvi domov, smo našli hišo v zelo slabem stanju. Bila je prazna, vsa izropana, streha poškodovana, da je v dežju tekla voda na mnogih koncih. Zemlja ni bila obdelana. Začeli smo čistiti travnik in vinograd. Najprej so zakurili, potem pa grabili z grabljami. Nismo vedeli, da je na travniku mina, ki je ob gorenju trave eksplodirala. Bila je še sreča v nesreči, saj je očetu odtrgalo uhelj, vsi ostali nismo bili poškodovani.

Morda bo naslednje vprašanje malo nagajivo, pa vendar ... So vam vaši starši kadar koli povedali ali pa se morda spominjate tudi sami, je bila vaša prva izrečena beseda v nemščini ali pa vendarle v slovenščini?

S starši smo se pogovarjali samo slovensko, zato so bile moje prve besede slovenske. Tudi v vrtec nisem hodil, zato nisem poznal veliko nemščine.

Vojaški rok ste služili v mestu Varaždin. Nekoč je bilo služenje strah in trepet večine mladih fantov. Bi nam lahko zaupali katero izmed vaših prigod, ki jih zagotovo ni malo.

Menite, da bi se današnji mladi fantje vseeno morali preizkusiti v podobnih urjenjih?

Sem mnenja, da bi bilo dobro, da bi današnji fantje le služili vojaški rok, vendar veliko krajši čas, kot smo ga nekoč. Mogoče pol leta.

Na mesto Varaždin pa vas ne vežejo le prijetni spomini na čas služenja vojaškega roka, ampak ste tu spoznali tudi vašo ženo. Jo je bilo težko prepričati, da vam je sledila na Brunk?

Na mesto Varaždin imam lepe spomine, pa tudi slabše. Zaradi pobega iz kasarne v gostilno na novoletno praznovanje, sem bil kaznovan s tem, da so me premestili na teren. Tam sem pri kmetu nabavljal mleko za starešino in tam tudi spoznal Nadico, mojo bodočo ženo. Ko sva se prvič ponoči peljala s tovarnjakom na Brunk, je bilo proti Štajerski strani videti veliko lučk in me je vprašala, če sva že tako visoko, da se zvezde vidijo tako blizu. Drugih težav pa ni bilo.

Da bi družini omogočili boljše življenje, ste se s trebuhom za kruhom odpravili v vam že znan Geislingen. Svojo srečo ste preizkusili kot voznik tovornega vozila, kasneje pa je za vami prišla tudi vaša žena. Je bilo težko najti službo in koliko časa ste bili v tujini? Kaj vam je iz tega časa najbolj ostalo v spominu?

Po koncu služenja vojaškega roka, sem se zaposlil v KZ Šentjanž kot voznik tovarnjaka, nato pri privatniku Tonetu Majenu. Po treh letih sem kupil tovarnjak. Prevažal sem les za gozdno podjetje, pozneje pa sem začel voziti na špediciji razne stroje iz Reke v Srbijo za Brodogradilišče Tito Beograd. Po dveh letih so mi bili dolžni že za dober nov tovarnjak in tega mi niso nikoli plačali, zato sem odšel na delo v Nemčijo, kjer sem prav tako delal na špediciji kot voznik tovarnjaka. To delo sem dobil s pomočjo prijatelja, ki je že delal v Nemčiji in tam zvedel, da iščejo voznike. Uredil mi je tudi garancijsko pismo, da sem lahko legalno odšel na delo v tujino. Po šestih mesecih se mi je pridružila žena z otrokoma. Čez nekaj časa se je tudi ona zaposlila. Zaradi šolanja otrok se je vrnila v Slovenijo.

Vaši starši so v tem času kmetovali in po vrnitvi domov ste prav vi prevzeli kmetijo, a ljubezni do volana niste opustili. Špedicijo, če se lahko tako izrazim, ste še vedno imeli v krvi in si tako prislužili tudi zaslužen pokojnino. Z bratom Slavkom, njegovo ženo Cveto in svojo ženo ste pogosto najeli kombi ter se podali na pot v neznane kraje. Verjamem, da je v vaši zbirki veliko obiskanih točk, a kam vas je vodila najdaljša pot?

Po sedmih letih dela v tujini, sem se vrnil domov na kmetijo. Zopet sem si nabavil tovarnjak in spet vozil za razna podjetja po Sloveniji. V tem času sem zgradil nov hlev in povečal število živali. Dve leti sem samo kmetoval. Potem sem se zaposlil kot voznik tovarnjaka v Lesnini Sopota v Radečah, kjer sem delal do stečaja podjetja. Zopet sem se zaposlil na špediciji in tam delal do upokojitve. Večkrat sva se z bratom Slavkom z družinama podala na razne turneje v neznane kraje in to kar z najetim kombijem. Kljub upokojitvi sem imel še vedno željo po vožnji in tako sem vozil skoraj po vseh državah Evrope.

V zakonu so se vama z ženo rodili trije otroci: Miha, Marjana in Pavle. Vodenje kmetije ste prepustili najstarejšemu sinu. Zagotovo ste ponosni, da že tretja

generacije nadaljuje tradicijo družine Jazbec. Ravno slednja je razširila svoje dejavnosti s predelavo mleka v jogurte in druge mlečne izdelke. Razlik med vašim takratnim načinom kmetovanja in sedanjim sinovim je vendarle očitna, kajne? Vemo pa, da jim pri različnih opravilih radi priskočite na pomoč.

Ko mi je zbolela žena, sem vodenje kmetije prepustil sinu in snahi. Sedaj pa še vedno po svojih močeh pomagam z delom na kmetiji.

Energije in elana vam nikoli ne zmanjka, saj vaše življenje zapolnijo tudi društvene aktivnosti. Pred točno desetimi leti ste pričeli krmariti barko številnega Društva upokojencev Šentjanž, ki uspešno pluje pod vašim okriljem. Bi lahko rekli, da funkcija predsednika zahteva veliko časa?

Delo predsednika Društva upokojencev zahteva kar precej časa, saj se kar naprej nekaj dogaja, kjer je potrebno biti zraven. Delam tudi kot prostovoljec v projektu »Starejši za boljšo kakovost življenja doma«. Sem pa aktiven tudi pri Turističnem društvu.

Pred kratkim je Društvo upokojencev Šentjanž praznovalo 70-letnico delovanja društva. Jubilej, ki bi mu lahko zavidalo marsikatero društvo. Zagotovo ste kot predsednik izjemno ponosni tudi na svoje dosežke, uspešno izpeljane cilje in dejavnosti, ki vam jih nikoli ne zmanjka. Le kateri so najpomembnejši?

Naše društvo je v novembru praznovalo 70-letnico delovanja, na kar smo zelo ponosni, saj je v Posavju le eno društvo leto dni starejše. Ponosen sem, da so naši člani med seboj povezani, se radi udeležujejo srečanj, izletov in pohodov, kjer si nabirajo novih moči. Z veseljem sprejemajo obiske naših prostovoljcev, kar nas še posebej veseli.

Ob tej priložnosti ste izdali tudi kroniko delovanje društva. Bi nam lahko zaupali, kaj piše v njej?

V publikaciji Naših 70 let smo na kratko opisali zgodovino društva. Do leta 1993 nimamo pisnega gradiva, le pripovedi starejših članov, zato je le nekaj podatkov. Od leta 1993, ko je tajniška dela prevzela Pepca Brate, pa so vsi najpomembnejši podatki skrbno zapisani in tudi arhiv je ohranjen. Opisali smo

najvažnejše dogodke, predstavili člane upravnih odborov, število članov, naše izlete in srečanja.

Ključ do uspeha enega izmed društev z najdaljšim staležem delovanja je trdo in prostovoljno delo, predvsem pa umirjenost ter pozitivna naravnost. Vse te vrline pa opisujejo tudi vas kot posameznika, saj nikdar ne odrečete pomoči sočloveku. Ste mnenja, da je danes dovolj solidarnosti?

Vse delo v društvu opravljamo prostovoljno in brezplačno. Mislim, da je med nami kar precej solidarnosti, nikoli pa je ni povsem dovolj.

Nekakšno skrito geslo vašega društva je »Po srcu mlad.« Kaj pa vas osebno ohranja mladega in napolni z energijo?

Največ energije mi daje povezanost v društvu ter pogled na uspešno opravljena dela in zadovoljstvo članov.

December je čas, ko se celotna družina zbere za mizo, poklepetu in nameni čas drug drugemu. Verjamem, da vam je toplo pri srcu, ko se zberejo vaši najožji sorodniki?

Komaj čakam praznike, ko se zbere vsa moja družina. Pogovarjamo se, se veselimo, igramo z najmlajšimi vnuki. Ta srečanja mi vračajo mladost in veselje.

Kaj bi ob iztekajočem se letu sporočili bralkam in bralcem Šentjanškega glasa?

Vsem bralcem Šentjanškega glasa želim, da bi bili zdravi, srečni in polni srčne kulture. Naj vam novo leto prinese mnogo lepih in nepozabnih doživetij in spominov.

Pogovarjala se je Vesna Perko.

Turistično društvo Šentjanž

8. POHOD PO POTEH MILANA MAJCNA

Tradicionalno oktobrsko soboto, ki je najbližja 29. oktobru, smo se letos že osmič v organizaciji Turističnega društva Šentjanž podali na Pohod po poteh Milana Majcna.

Letos je bilo še posebej slovesno, saj smo pred pohodom v organizaciji Krajevnega odbora ZZB NOB Šentjanž slavnostno umestili spominski prostor, posvečen Milanu Majcnu v Kulturni dvorani v Šentjanžu. Po kratkem kulturnem programu smo se podali, letos po nekoliko skrajšani poti, mimo mejnega kamna v Hinjah, preko Primštala, po dolini ob potoku Hinja proti Rupi in nato po strmi poti v Murnce. Tam sta nas pričakala pesem in pečen kostanj. Tudi tu so člani Krajevnega odbora ZZB NOB Šentjanž pripravili kulturni program, ki ga je povezovala Vanda Gorenjc. Cveta Jazbec je podala nekaj zgodovinskih dejstev in čustveno pričarala dogodke izpred 76 let. K spomeniku Milana Majcna je bil

položen tudi venec. Po krepkem domačem okrepčilu, ki so ga pripravili člani Krajevnega odbora ZZB NOB Šentjanž, smo se s toplo mislijo v srcu odpravili proti Šentjanžu. Složni smo si bili, da je za nami lep pohod, morda najlepši doslej, ki je pričaral še lepše druženje s prijetnimi ljudmi, ki dobro v srcu mislimo.

Da dogodki, ki so nas zaznamovali pred več kot 75 leti, ne bodo šli v pozabo, se imamo zahvaliti ljudem, ki znajo to spoštovati, članom Krajevnega odbora ZZB NOB Šentjanž in Krajevni skupnosti ter sponzorjem, ki so omogočili ureditev spominskega prostora v naši Kulturni dvorani.

Petra Majcen

Društvo upokojencev Šentjanž

70 POMLADI DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠENTJANŽ

Društvo upokojencev Šentjanž je konec novembra praznovalo lep jubilej – 70 let delovanja. Ta dogodek smo obeležili s programom, ki so ga pripravili učenci OŠ Šentjanž z mentorji in Šentjanški jurjevalci. Program je povezoval Boštjan Repovž. Društvo je v svojem govoru predstavil predsednik Miha Jazbec. V društvo je vključenih okoli 230 članov. Najstarejši član je Franc Sigmund, ki je praznoval 102 leti, najstarejša članica pa Amalija Keber, ki bo v decembru dopolnila 99 let. 57 članov je starih od 80 do 89 let, nad 90 let pa 8 članov.

Ob tem jubileju smo izdali tudi publikacijo z naslovom Naših 70 let, v kateri smo na kratko opisali zgodovino društva.

Upravni odbor je sklenil, da ob tej priložnosti podeli zaslužnim članom zahvale za prizadevno dolgoletno delo v društvu. Te so prejeli: Anica Koritnik, Jože Livk, Nande Prijatelj, Pavla Lamovšek, Jožica Revinšek, Rezi Repovž, Jožica Urbančič, Martina Hočevnar, Rozi Bale, Marija Gorenjc, Marija Okorn,

Gustelj Umek, Miha Jazbec in Fanika Rupar. Podeljeni sta bili posebni zahvali za organizacijo in vodenje izletov ter pohodov Cvetki in Slavku Jazbecu. Zahvalo pa je prejel tudi Milan Sotlar za pripravo in oblikovanje publikacije Naših 70 let.

Zahvale za zgledno sodelovanje so prejeli še: Turistično društvo Šentjanž, Društvo vinogradnikov Šentjanž, PGD Veliki Cirknik, PGD Šentjanž, Šentjanški jurjevalci, pobrateno Društvo upokojencev Razbor, Osnovna šola Šentjanž, Pokrajinska zveza društev upokojencev Posavja Krško, Krajevna skupnost Šentjanž in Občina Sevnica. Predstavnik Zveze društev upokojencev Slovenije Jože Žnidarič pa je podelil plaketo društvu, predsedniku in tajnici.

Vse prisotne sta pozdravila tudi župan občine Sevnica Srečko Ocvirk in predsednik Pokrajinske zveze Posavja Krško Jože Žnidarič.

Po zaključku programa in podelitvi priznanj smo se okrepčali in poklepetali.

Pri izvedbi praznovanja so nam pomagali donatorji: Krajevna skupnost Šentjanž, PZDU Posavja Krško, Pavel Jazbec, AGM Pungerčar Janez, Gradbeništvo Odlazek, Bar Majcen in Dvigala Prijatelj. Vsem iskrena hvala.

Fanika Rupar, Društvo upokojencev Šentjanž

SREČANJA IN PRAZNOVANJA V DU ŠENTJANŽ

Bilo je lepo nedeljsko popoldne. Upokojenci smo se dobili na dvorišču gasilskega doma na Velikem Cirkniku. Pomalicali smo, tudi nekaj mošta in drugih tekočih zadev so prinesli udeleženci s seboj, tako da tudi žejni nismo bili. Zapeli smo kar nekaj pesmi, s harmoniko nas je spremljal Tine. Čas je kar prehitro minil. Sklenili smo, da se na Cirkniku še kdaj dobimo.

Tudi letos smo martinovali v Hiši vina na Kamenškem. Župnik Janez Cevec je v hišni kleti opravil blagoslov mošta, nato pa smo ob ubranem petju Šentjanških jurjevalcev pokušali mlado vino. Bilo je lepo.

V tem jesenskem času so se začele priprave na praznovanje naše okrogle obletnice obstoja društva – 70 let, ki smo ga izpeljali 26. novembra v Krmelju.

V oktobru, novembru in decembru so praznovali:

80 let: Stane Hočevar, Franc Strnad in Silva Lukek;

85 let: Ivanka Gorenjc, Martina Martinčič in Franc Gorenc;

96 let: Julka Štih;

99 let: Amalija Keber;

102 leti: Franc Sigmund.

Iskrene čestitke!

Ker so tu prazniki, želimo vsem lepo praznovanje, v novem letu pa veliko zdravja, sreče in zadovoljstva.

Fanika Rupar, Društvo upokojencev Šentjanž

Društvo vinogradnikov Šentjanž

ŽLAHTNOST DRUŠTVA VINOGRADNIKOV ŠENTJANŽ

Jesen je čas, ko se narava počasi umirja, vinogradniki in vinogradnice z veseljem preizkušajo pridelek tekočega leta ter se spominjajo prijetnih pripetij vinogradniških opravil.

Za Društvo vinogradnikov Šentjanž je bila prva sobota v novembru prav posebna, saj smo obeleževali 20-letnico delovanja društva. Leta 1997 je ustanavljanje takšnega društva pomenilo veliko poguma in vizije, a peščica zagnanih mož se novih izzivov ni ustrašila. S svojo vztrajnostjo in motivacijo so pričeli s pisanjem in soustvarjanjem kronike našega društva. Renata Kuhar, predsednica društva, je na slavnostni seji izpostavila najpomembnejše dosedanje dosežke: lasten hram, s katerim društvo prisostvuje na različnih prireditvah, zasaditev društvenega vinograda, ki služi kot učni prostor, ker pa nam ni mar za zgodovino naših zanamcev, pa si za uspeh štejemo tudi obnovitev nekaterih vinogradniških pripomočkov. Nenehno izobraževanje in nesebična delitev znanja članov društva sta

obrodila sadove, kar dokazujejo zavidljivi rezultati na ocenjevanjih znotraj Zveze društev vinogradnikov Dolenjske in zunaj nje. Čeprav je večina članov še vedno zvesta pridelavi

dolenjskega posebneža – cvička, pa v zbirki pridelanih vin ne manjkajo niti sortna in predikatna vina. Ambicij znotraj društva skorajda ne zmanjka in lahko se pohvalimo s pridelavo lastne penine, ki so jo lahko gostje slavnostne prireditve tudi poizkusili, tokrat penino, pridelano iz grozdja društvenega vinograda, ki jo je negoval ambasador cvička Stane Erman.

Ponosni smo, da v društvu aktivno deluje 160 članov vseh generacij in nekateri izmed njih so s svojim delovanjem pustili sledi. Podeljene so bile zahvale za sodelovanje, podporo in dolgoletno predano delo. Prav tako smo se zahvalili vsem dosedanjim predsednikom, ki so vsak na svoj način uspešno krmarili barko, da je društvo lahko doseglo slavnostni jubilej. Poseben kamenček v mozaik delovanja društva pa so dodali Milan Sotlar, Igor Jevševar, Stane Erman, Rudi Bec, Marta in Brane Karlič, ki so prejeli zahvalo za poseben doprinos ter cepič potomke najstarejše trte z Lenta, modre kavčine.

Uspehe je opazil tudi predsednik ZDVD Miran Jurak, ki je dejal, da smo eno izmed najuspešnejših društev znotraj zveze, medtem ko je cvičkova princesa Dragica Ribič poudarila, da je lepo, da znotraj društva delujejo tudi mladi, zato se nam za nadaljnje delovanje ni potrebno bati.

Tudi ostali gostje in predstavniki 16 vinogradniških društev, ki so prisostvovali na seji, so nam čestitali za prehojeno 20-letno pot in nam zaželeli lepe misli za prihodnost. Program slavnostne prireditve so s svojim pevskim nastopom obogatili Pevci Društva vinogradnikov Šentjanž in citrarka Neža Simončič. Po zaključeni seji je sledila pogostitev in kratko druženje, ki smo ga nadaljevali v Športni dvorani Šentjanž. Prisluhnili smo melodijam Hišnega ansambla Avsenik, prav tako pa nas je nagovoril kralj cvička Gregor Štemberger. Po koncu koncerta smo lahko nazdravili z dolenjskim posebnežem in se okrepčali z dobrotami, ki so jih spekle članice društva. Hvala vsem, da smo lahko tako veličastno praznovali naš jubilej in vsem, ki boste z nami poskušali uresničevati načrte v tretjem desetletju.

Vesna Perko

Krajevni odbor ZB za vrednote NOB Šentjanž

PRVO LETO KO ZA VREDNOTE NOB ŠENTJANŽ

Ustanovljeni smo bili pred dobrim letom z namenom, da ohranjamo spomin na našo polpreteklo zgodovino, da skrbimo za spomenike in pomnike in pri tem poslanstvu smo bili uspešni.

Spomnili smo se dveh padlih kurirjev v Jatni ter obiskali in uredili vsa naša spominska obeležja.

V sodelovanju s Turistično zvezo Sevnica smo postavili gozdno okno v Jatni, s pomočjo donatorjev pa uredili spominski prostor v Kulturni dvorani Šentjanž, katerega imamo namen še dopolniti. Ob krajevnem prazniku pa smo pripravili v Murncah kratko spominsko svečanost. Po svečanosti je bilo prijetno druženje ob peki kostanjev.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pripomogli, da so bili naši dogodki prijetni, uspešni in obiskani, sedaj pa že snujemo nove dogodke za naslednje leto.

V novem letu želimo vsem, da bo leto očarljivo, malo bridkosti, veliko sladkosti, preprosto SREČNO.

Vanda Gorenjc

Šentjanški glas * Šentjanški glas

Čebelarstvo Šentjanž

ČEBELARSKO LETO SE POČASI ZAKLJUČUJE

S hitrimi koraki prihaja konec leta. Čebelarji smo čebelarstvo sezono v bistvu zaključili s septembrom, ko smo, kakor rečemo v čebelarstvu žargonu, čebele pripravili na zimovanje. V tem času čebele potrebujejo v glavnem mir, čebelarji pa se posvečamo dejavnostim, za katere med sezono ni bilo časa, in najpomembnejšemu opravilu v tem času – prodaji viškov čebeljih pridelkov.

Pridni pa niso bili le čebelarji in čebele, temveč tudi krožkarji, ki pod okriljem Čebelarskega društva Šentjanž tudi v tem šolskem letu delujejo na OŠ Milana Majcna Šentjanž in na OŠ Tržišče. V Tržišču sta v prejšnjem šolskem letu 2016/17 delovala celo dva krožka, nižja in višja skupina, kajti zainteresiranih učencev za en krožek je bilo dejansko preveč. Zaradi ocene, da so krožki delali dobro in so si "nabrali" zadosti novih znanj s področja poznavanja čebel in čebelarjenja, se je vodstvo društva z mentoricama Jelko Knez in Lidijo Martinčič odločilo, da gresta višji skupini na državno tekmovanje mladih čebelarjev. Šentjanški krožkarji so se ga udeležili do sedaj že dvakrat, za tržiške pa je bila to prva izkušnja. Letos je Čebelarska zveza Slovenije (ČZS) že 40. zapored organizirala Državno srečanje in tekmovanje mladih čebelarjev v soboto, 6. maja, na OŠ Gustava Šiliha v Velenju. Tekmovanja se je udeležilo kar 550 učencev iz cele Slovenije. Iz obeh naših šol sta tekmovali po dve ekipi. Predvidevanja o pripravljenosti so se uresničila z dosega enega zlatega ter dveh srebrnih priznanj. Prav je, da na tem mestu izrečemo priznanje

vsem mentorjem in seveda tudi tekmovalcem ter se zahvalimo vodstvu obeh šol za razumevanje in podporo ter pomoč pri izvajanju dejavnosti krožkov. In zopet se je pokazalo, kako pomembno je, da osnovna znanja in spoznanja o čebelarstvu in čebelah, predvsem pa uporabi zdravih čebeljih pridelkov, približamo že učencem v osnovnih šolah. Krožkarji pa ne delujejo samo na področju osvajanja teoretičnih znanj, temveč tudi skrbijo za 5 panjev čebel v Učnem čebelnjaku v Šentjanžu. In svoje znanje so krožkarji z velikim zanosom prenašali obiskovalcem na že drugem Dnevu odprtih vrat v tem istem čebelnjaku v petek, 9. junija. Pozivu čebelarjev sta se odzvali OŠ Tržišče in Šentjanž z vrtcem ter pripeljali učence in otroke na spoznavno uro o čebelah, čebelarjenju ter uživanju čebeljih pridelkov. Nagrada za tako pozorno poslušanje je bil sladek med iz učnega čebelnjaka z domačim maslom. Medenjake pa so pojedli s tako slastjo, da jih je zmanjkalo za zadnji razred, ki je malo zamujal. Veseli dan ali kar zadnji krožkarski dan pa so krožkarji doživeli sredi julija, ko so z gospodarjem čebelnjaka Andrejem Oblakom stočili letošnji cvetlični in gozdni med. Večino medu smo podarili OŠ Milana Majcna Šentjanž, poskusili pa ga bodo lahko tudi donatorji izgradnje učnega čebelnjaka, ki jim ga bomo podarili ob koncu leta. Letos bo medu za marsikateri kos kruha, saj so bile krilate varovanke pridne nabiralke.

Zmotno je, kdor misli, da je za nas čebelarje zima čas počitka. Intenzivno se že pripravljamo na novo sezono, prebiramo literaturo in obiskujemo predavanja. Z velikim veseljem pa se posvetimo tudi vsakemu kupcu medu, cvetnega prahu, propolisa in mu potešimo zvedavost o teh zdravih naravnih pridelkih. Živahno je tudi na čebelarskih krožkih in krožkarji že nestrpnost čakajo dneve nove pomladi in bližnjega srečevanja s čebelami. Mi čebelarji pa nestrpnost čakamo 20. december, ko bodo Združeni narodi v Generalni skupščini razglasili 20. maj za svetovni dan čebel – veliko zmago 3-letnih aktivnosti slovenskih čebelarjev, MKGP in ostalih soudeleženi.

Kot sem začel, naj še zaključim. Konec leta je tu, zato vam, bralcem Šentjanškega glasa, želimo obilo zdravja in osebne sreče. »Naj medu!«

Ciril Kolenc, ČD Šentjanž

Mažoretno društvo Šentjanž

USPEŠNO LETO MAŽORETNEGA DRUŠTVA ŠENTJANŽ SE ZAKLJUČUJE

V krajšem jesenskem premoru, ko članice Mažoretnega društva Šentjanž niso nastopale na tekmovanjih, so se dodobra odpočile in obenem intenzivno pripravljale na nastope in tekmovanja, ki so jih čakala v mesecu decembru.

Teh je bilo kar nekaj. Najprej so skupaj s trenerko pripravile petnajstminutni program, ki so ga predstavile v Tržišču ob prihodu sv. Miklavža. Še isti vikend so popestrile dogajanje na srečanju starostnikov v Mokronogu, ki ga vsako leto organizira Rdeči križ. Tam so prvič nastopile tudi najmlajše članice našega društva, in sicer cici skupina iz Mokronoga. Glede na velik aplavz, ki so ga bile deležne, so svoj prvi nastop dobro opravile. Naslednji vikend so nastopile še na miklavževanju na Telčah. Tam so poleg naših kadetk nastopile mažorete cici skupine iz Šentjanža. Prav dobro so se postavile ob bok

starejšim kadetkam s svojim nastopom, predvsem glede na to, da je bil to tudi za to skupino prvi nastop.

V nedeljo, 10. decembra, pa so se mažorete udeležile tekmovanja v Zagrebu. Nastopile so na 5. Zagreb Christmas openu. Pričakovanja punc so bila velika, saj so v koreografijo vložile veliko truda. Dekleta so si priplesala odlično drugo mesto v skupini pom-pon kadet ter prvič tudi osvojile zlato, in sicer v skupini christmas palica kadet. Pod vplivom vtisov in dobrega razpoloženja so tako uspešno zaključile letošnjo tekmovalno sezono.

V četrtek, 21. decembra, so dekleta pripravila nastop za starše, kjer so vsem navzočim pokazala, kaj so se že naučila na dosedanjih treningih. Po nastopu pa jih je obiskal Božiček ter jih nagradil z majhnim presenečenjem, ki so si ga zaslužila z dosedanjim trudom in delom.

V mesecu decembru so mažorete razdelile veliko koledarjev in ob tej priložnosti se vsem, ki ste prispevali prostovoljne prispevke, iz srca zahvaljujemo. Pridobljena sredstva bomo porabili za izdelavo novih, še lepših in še bolj prepoznavnih uniform. *V prihajajočem letu vam želimo vse dobro.*

DPM Šentjanž

DPM ŠENTJANŽ V PRETEKLEM LETU

Članice našega društva smo po občnem zboru, ki je potekal januarja, organizirale pustno rajanje na pustno soboto. V Kulturni dvorani Šentjanž nas je s svojimi čarovnijami in vragolijami razveseljeval čarodej Jole Cole. Suho in sončno vreme pa nas je zvrabilo na sprehod skozi Šentjanž.

V mesecu maju smo vabile na spomladanske ustvarjalne delavnice, ki so potekale v prostorih osnovne šole. Iz papirja smo ustvarjali rože in metulje, iz odpadnega materiala pa vaze

za rože. Delavnice so bile dobro obiskane, pridružilo se nam je tudi nekaj staršev in starih staršev.

Na kresni večer smo kot že nekaj let zapored organizirale pohod z lučkami do konjeniškega kozolca, kjer so nam člani Društva rejcev in ljubiteljev konj pripravili kres. Ob prijetnem vzdušju smo opazovali prižiganje in gorenje kresa. V tednu otroka smo z otroki obujali star običaj, in sicer ličkanje koruze, ki je potekalo pod konjeniškim kozolcem. Po opravljenem delu nam je gospod Okorn predstavil sedlanje konja, nato pa so otroci lahko preizkusili svoje spretnosti v sedlu.

Opravile smo se na ustvarjalni sejem v Pordenone v Italiji, kjer smo iskale nove ideje. Nekaj smo jih uporabile na ustvarjalnih delavnicah z božično-novoletno tematiko. Iz zamaškov so otroci ustvarjali jelenčke, izdelovali smrečice iz papirja ter okraske zanjo, lahko pa so si izdelali adventni venček. Ustvarjali smo v prijetnem in igrivem vzdušju.

Konec decembra, natančneje v petek, 22. decembra, pa smo se dogovorile z dedkom Mrazom, da je prišel k nam na obisk in vsem pridnim in tistim malo manj pridnim otrokom prinesel darila. Med čakanjem nanj pa nas je Grajsko lutkovno gledališče Sevnica kratkočasilo s predstavo Trije prašički.

Leto bomo zaključile z enim od dobrih mož, takoj zatem pa se bomo že pripravljale na dela in naloge v prihajajočem novem letu.

Jožica Krmelj

PGD Šentjanž

KVIZ GASILSKE MLADINE

V oktobru, mesecu požarne varnosti, se že tradicionalno vsako leto odvija kviz gasilke mladine, kjer se mladi gasilci pomerijo v znanju in spretnostih. Preverja se njihovo znanje iz požarne preventive, prve pomoči in zgodovine gasilstva. V praktičnem delu pa svoje spretnosti pokažejo pri štafetnem vezanju vozlov in premagovanju ovir na poligonu.

Občinskega tekmovanja, ki se je letos odvijalo 21. oktobra v Zabukovju, sta se iz našega gasilskega društva udeležili ekipi pionirk in mladink. Ekipa pionirk (Petra Knez, Maja Krajnc in Zala Krmelj) je dosegla odlično drugo mesto, ekipa mladink

(Leja Musar, Nina Tandarič in Sara Žganjar) pa tretje mesto. Obe ekipi sta bili za svoj uspeh nagrajeni s pokalom in uvrstitvijo na regijsko tekmovanje. Najboljše ekipe iz Posavske gasilske regije so se na tem tekmovanju zbrale v Brežicah 25. novembra. Mladinke so dosegle četrto mesto, pionirke pa tretje mesto, za kar so bile nagrajene s pokalom in medaljami. Tekmovalke so v času priprav v učenje in vaje vložile veliko truda, dela, energije in prostega časa, za kar se jim iskreno

zahvaljujem in jim še enkrat čestitam za odlične uspehe. Zahvala gre tudi vsem prejšnjim mentorjem, ki so mlade gasilke vpeljali v tekmovalno rutino ter jim prenesli svoje znanje in izkušnje. Zahvalila bi se tudi staršem, ki spodbujate svoje otroke in jih vozite na vaje, ter vsem ostalim, ki ste prav tako pripomogli k razvoju mladih gasilcev.

Anja Plazar

MESEC POŽARNE VARNOSTI

V oktobru, mesecu požarne varnosti, smo šentjanški gasilci izvedli dve obsežni vaji.

1. oktobra smo organizirali vajo III. sektorja GZ Sevnica, v katerega so vključena gasilska društva Telče, Tržišče, Krmelj, Veliki Cirknik in Šentjanž. Na vaji smo bili seznanjeni z gašenjem sončnih elektrarn. Predavanje je izvedel poveljnik GZ Sevnica Gašper Janežič. Po predavanju smo si ogledali sončno elektrarno pri Majcnovih v Šentjanžu. Predavanja se je udeležilo preko 50 gasilcev iz omenjenih društev. Po predavanju in ogledu je sledilo druženje v gasilskem domu. Ob tej priložnosti bi se posebej zahvalil Milanu Majcnu in Stanetu Jakošu za tvorno sodelovanje na vaji.

Druga obsežna vaja je potekala 31. oktobra v Jatni. V vaji so sodelovali gasilci iz Velikega Cirknika, Dol pri Litiji in Šentjanža. Na vaji smo preigrali situacijo, ki bi nastala ob morebitnem požaru gozdnega kompleksa Jatna. Na vaji je sodelovala vsa razpoložljiva tehnika. Izkazalo se je, da je

šentjanška avtocisterna s svojo opremo in količino požarne vode zelo primerna za posredovanje ob takih in podobnih situacijah. Vajo je spremljal sektorski poveljnik Simon Šmit.

Po vaji je sledila analiza, iz katere je bilo razvidno, da bo potrebno izdelati načrt gašenja, možne pristope do terena ter način aktiviranja še ostalih društev, ki mejijo na omenjeni kompleks, kajti problem je zagotavljanje zadostne količine požarne vode.

Obe vaji sta bili zelo uspešni, saj smo se veliko naučili, pokazale so se tudi pomanjkljivosti, ki jih bo potrebno v bodoče odpraviti.

Jože Lazar, GČ II. stopnje, poveljnik PGD Šentjanž

KUD Budna vas

KULTURNO DRUŽENJE V KAMENŠKEM

Prav prijeten jesenski dan je bil 4. novembra, le barvito listje, ki je šelestelo v vetru, je naznanjalo, da se bliža zima. V novembru praznuje občina Sevnica svoj praznik in cel mesec se vrstijo prireditve po raznih krajih v občini. Kulturno-umetniška sekcija KUS iz Kulturno umetniškega društva Budna vas že nekaj let pripravlja kulturno druženje v Bregarjevi zidanici v Kamenškem in tudi letos je bilo tako. Prijazna Milena Bregar odprtih rok sprejme ljubitelje kulture in umetnosti v svoj hram sredi vinskih gor.

V prijetnem vzdušju so ljubiteljski literati Eva Keber, Jožef Žnidarič, Marija Bajt, Anica Perme, Tanja Košar, Rudi Stopar, Drago Pirman, Franc Živič, Jožef in Anica Pirš s pesmijo in prozo obujali spomine na mlada leta, svoje prednike in podoživljali trenutke, preživete v naravi in svoja občutja delili z vsemi, ki smo jim radovedno prisluhnili. Tudi humorja ni manjkalo. Za popestritev pa so poskrbele Ljudske pevke Solzice in Aleksandra Krajnc z ljudsko pesmijo. Vse skupaj je

povezovala v en lep šopek ljubiteljske kulture in umetnosti Magda Sigmund.

Vsi so čestitali občanom Sevnice za praznik. Razšli smo se z željo, da druženje ponovimo tudi naslednje leto.

Magda Sigmund, KUD Budna vas

MK Junci

JUNCI VABIJO NA PREDAVANJE

Zgodbe iz poti: K TALIBANOM IN PIRATOM, sobota, 27. januar 2018, ob 19.00, Kulturna dvorana Šentjanž, vstop prost.

SEDEMMESEČNA ODISEJADA Z MOTORJEM PO AZIJI

Boštjan Šifrar je povsem zasvojen s potovanji. Na motorju je prevozil nešteto kilometrov Evrope, Afrike, Avstralije in

Združenih držav Amerike. Ampak to mu ni zadostovalo. Med enoličnimi dnevi v službi je v njem tlelo hrepenenje po nečem, česar še ni storil. Pustil je službo in se za nedoločen čas podal proti "čudnim" državam tam pred Kitajsko. V knjigi je Boštjan Šifrar nanizal zgodbe iz Irana, Afganistana, Armenije, Gruzije, Rusije, Mongolije, Kazahstana, Kirgizije, Tadžikistana, Uzbekistana, Turkmenistana, Združenih arabskih emiratov in Omana. Na poti je srečal človeško dobroto brez meja. Za nohte je šlo zaradi Talibanov v Afganistanu, kjer so ga imeli za vohuna, zaradi piratov pa je moral zaključiti svojo pot v Omanu. Kaj točno se je zgodilo in kako se je končalo? Pridite na bogat večerni dogodek v organizaciji moto kluba Junci in osebno spoznajte Boštjana, ki vam bo iz prve roke v besedi in sliki predstavil najbolj zanimive zgodbe iz poti.

Pred potopisnim predavanjem, ob 18. uri, vsi v čim večjem številu najlepše povabljeni na delavnice oživljanja z uporabo avtomatskega defibrilatorja v izvedbi usposobljenega osebja Centra zdravja pri Zdravstvenem domu Sevnica in organizaciji Turističnega društva Šentjanž.

Mažorete vabijo

VABI na
**MAŽORETNO
PRIREDITEV**

POZDRAV ČEBEL

VSTOP PROST

Dobrodošli prostovoljni
prispevki za nove
uniforme

**KDAJ: sobota, 3. 3. 2018,
ob 19. uri**

**KJE: Kulturna dvorana
Šentjanž**

Tako smo praznovali 70-letnico delovanja Društva upokoјencev

Govor predsednika

Priznanje društvu za dolgoletno aktivno in uspešno delo

Jubilanti in gostje

Prejemnika plaket

Pevci so popestrili praznovanje.

Zahvala županu

Podelitev zahval

Zahvala gasilcem

Povsod je lepo, doma je najlepše ...

KREKOVA POT IN STEZICE

V zadnjih letih je pri nas nastalo kar nekaj tematskih pohodniških poti, ki se imenujejo po ljudeh, ki so nas na nek način zanamovali in dali našemu kraju svoj pečat. Ponekod potekajo tudi po že markiranih planinskih poteh, ki so urejene tako, da vas varno pripeljejo na cilj in so v registru slovenskih poti. Ena izmed njih je tudi Krekova pot, ki jo je markiralo Turistično društvo Šentjanž in so jo ljubitelji pohodništva poimenovali Po Krekovih stezicah.

Pot si gotovo zasluži to blagovzveneče ime, saj se na njej in ob njej prepleta nešteto stezic, ki te vabijo na ogled tega ali onega, kar bi se splačalo ujeti v objektiv, in tako se lahko podaljša še za kak kilometer.

Od župnijske cerkve v Šentjanžu krenemo med hišami za smerokazom, ki nas vodi proti severu. Za zadnjimi hišami se asfalt spremeni v kolovozno pot. Sprva hodimo po gozdu, vendar se kmalu prikažejo jase z vinogradi in zidanicami. Greh bi bil, če se ne bi ustavili, ko vas gospodar povabi na kozarček ali dva.

Na križišču opazimo prve planinske markacije, še naprej pa so vzporedno tudi puščice Krekova pot. Pot vijuga med posameznimi domačijami, travniki in po dobri uri hoje smo premagali strmino. Najprej zagledamo cerkev Žalostne Matere božje na Leskovcu in poleg vsaj štiristo let staro lipo. Na cerkvi je informacijska tabla z opisom znamenitosti, ki so v bližini vasi. Na griču stoji križ, ki so ga leta 1900 postavili domačini, ki so preživeli epidemijo tifusa. Tja se je vredno povzpeti. Na vrhu smo in to je najvišja točka pohoda, smo na 721 m nadmorske višine. Vzpon do tu zahteva svoj davek, a se splača, saj bomo nagrajeni z najlepšimi razgledi. Videti Kum, Snežnik, Klek, Gorjance, v ozadju Sleme, pred seboj pa mehko dolensko gričevje s Šentjanžem. Zamuditi to in še mnogo več, bi bilo res škoda. Turistično društvo Šentjanž je leta 2007, ob 90-letnici smrti J.E.Kreka, tu zasadilo novo lipo, ki so jo poimenovali prav po njem.

Nato pot nadaljujete do najlepše hribovske vasi Leskovec. Ta laskavi naslov ji je podelila Turistična zveza Slovenije leta 2006. Hodimo vse do razpotja, kjer se obrnemo v smeri proti Brunku. Razgled, ki ti požene kri po žilah, prijazni domačini, mehko trav te v mislih spremlja po gozdu in kar naenkrat stojiš pred mogočno cerkvijo sv. Treh Kraljev na Brunku, ki je srednjeveški biser na našem območju. Gre pravzaprav za dve cerkvi, ki sta tod stali že v 16. stoletju. Naj se vam nikamor ne

mudi. Vzemite si čas, pustite se razvijati dobrim ljudem, ki skrbijo za to svetišče, in prosite, da vam razkažejo še notranjost. Če vam čas dopušča, pa si tu privoščite dobro domačo malico, ne bo vam žal.

S ceste, ki pelje proti Radečam, se kmalu srečamo še z eno od najstarejših lip v naši občini. Tudi ta stoji poleg cerkve in šteje okoli 500 let. V lipo je večkrat udrila strela, kapitalne veje je polomil vihar, veliko let je imela samo obod, sedaj pa se je sama odločila in se je pričela obnavljati. Še danes dela bogato senco romarjem, ki hodijo sem na Florjanovo žegnanje. Pot nadaljujemo po glavni panoramski cesti in kmalu zavijemo v smeri Novi Grad. Lahko jo podaljšamo, če vas zanima in ste avanturist, se povzpnete na hrib, kjer je stal Stari grad, ali pa nadaljujete do vasi in prosite domačine, da vam razkažejo maketi obeh gradov, vas pospremijo do grajske štirne in šele potem nadaljujete proti Nežnicam. Kamor se ozreš, lahko vidiš stara grajska drevesa topolov, cvetlice, ki jim tu prav paše, vidiš travnike, kjer se pase živina, drobnica in konji, v ozadju temni smrekovi gozdovi, spredaj bele breze. Tukaj je narava brez kiča, je harmonično ubrana in pot je ravno prav položna za že utrujen korak. Splača se. Ko greš, šele vidiš in doživiš ter ugotoviš, da je vse kot poezija. Iz Nežnic se spustimo v senčno grapo Pekel, nadaljujemo ob potoku navzdol in se ob stranski grapi povzpemo navzgor proti Homu. Še en spust mimo sadovnjakov do še enega potoka in že smo skoraj na cilju. V zadnjih minutah hoje boste začutili zlahnost pokrajine, ko se čez polja približujete cerkvi, od koder ste štartali. Občudujte, opazujte in ugotovili boste, da imate pred seboj celo Krekovo pot in stezice. Če boste prehodili celo markirano pot, bo dolga 19 km, če pa vas zanima še kakšna od stezic, jih boste imeli na števecu gotovo okoli 23 km.

Krek res ni pretiraval, ko je Šentjanž in njegovo okolico imenoval «pušč Dolenjske» in s tem se je za vedno zapisal v srca šentjanških ljudi. Vajen dolgih poti in neznanih stez, je odih in prijateljstvo iskal tudi v Šentjanžu, kjer se je končalo njegovo zemeljsko življenje.

Cveta Jazbec

Janez Evangelist Krek – ob stoletnici smrti

V Šentjanžu na Dolenjskem je 8. oktobra 1917 prenehalo biti plemenito srce Janeza Evangelista Kreka, borca za pravice delavcev in kmetov.

Bogata življenjska pot politika, teologa, publicista, pisatelja in časnikarja Janeza Evangelista Kreka se je pričela 27. novembra 1865 pri Sv. Gregorju nad Sodražico, kjer je bil njegov oče Valentin učitelj. Po materi Mariji je Janez podedoval svoje široko srce in vse življenje mu je ostala vzor žive in dejavne vere. Od Sv. Gregorja je bil oče prestavljen v Komendo, kjer je umrl, star komaj 38 let. Mlada vdova se je morala s petimi otroki in šestim pod srcem izseliti iz učiteljevega stanovanja. Spomladi 1875 se je preselila na možev dom v Štoku v Selcih. Tam je odprla trgovinico in tako preskrbela svojo družino. Obenem je na široko odprla vrata in srce revnim in pomoči potrebnim. Hišo v Štoku je Krek vedno smatral za svoj pravi dom. Tam je preživljal svojo mladost, vse počitnice ter prosti čas vse do materine smrti.

Osnovno šolo je obiskoval že v Komendi, nato v Kamniku in Škofji Loki, gimnazijo pa v Ljubljani. V višji gimnaziji se je preživljal sam z inštrukcijami dijakov, ki so se težje učili. Sam ni bil med najboljšimi v razredu, pa ne zato, ker ne bi bil nadarjen, temveč zato, ker se je ukvarjal s študijem drugih predmetov, predvsem jezikov. Kasneje je kot državni poslanec v dunajskem parlamentu obvladal vse evropske jezike. Poleg latinščine in grščine je znal tudi nekaj orientalskih (svetopisemskih) jezikov. Po maturi je vse presenetil z vstopom v ljubljansko bogoslovje. Vsa štiri leta, kolikor je takrat trajal bogoslovni študij, je bil odličen študent in vzoren bogoslovec. Ob koncu bogoslovnega študija je 22. julija 1888 doživel svoj »poročni dan«, kakor je imenoval dan mašniškega posvečenja; novo mašo je pel naslednji dan na Brezjah. Študij je nadaljeval na Dunaju, Krek se je odločil za študij Svetega pisma in ga leta 1892 zaključil z doktorsko disertacijo. Ko se je vrnil v Ljubljano, je postal stolni vikar in profesor v ljubljanskem semenišču. »Krek je znal mlade ljudi vžgati in navdušiti,« je v svojih spominih zapisal pisatelj Finžgar. »Kadar je le mogel, je v predavanju vpletel socialne misli, kako bi svet ozdravil gospodarskega in verskega liberalizma. Brez

iskrenega krščanstva si socializma ni mogel zamisliti. Kristus, ki je hodil iz kraja v kraj in povsod dobrote delil, sam pa ni imel, kamor bi položil glavo, je bil Kreku vzor dela za ponižane in razžaljane.«

Govoril je in s svojim nesebičnim delovanjem dokazal, da je zakrament mašniškega posvečenja poleg svetega zakona socialni zakrament: tak, ki človeka okrepi z močjo za služenje drugim, zlasti najbolj potrebnim.

Tedaj so veliko večino slovenskega prebivalstva predstavljali kmetje, začelo pa se je že pojavljati delavstvo. Kmete so težili davki, domači in tuji oderuhi so jih pehali v dolgove, tako da so kmetije »prihajale na boben«. Krek je čutil, da je treba kmete rešiti teh vezi. Rešilna bilka je bilo združništvo s posojilnicami. Začel je ustanavljati hranilnice in posojilnice, v katerih so kmetje združevali denar in dobivali posojila z nizkimi obrestmi. Zadržništvo je imel Krek za najbolj tipično krščansko gospodarsko ureditev, ker goji duha vzajemnosti in medsebojne pomoči, kar se ujema z osnovno evangelijsko zapovedjo medsebojne ljubezni. Značilnost Krekovih zadrug je bila, da je bil njihov prvi in edini namen korist kmečkega ljudstva.

Krek se je zavzemal tudi za delavce. Priskrbel jim je delavska društva, zadruga za gradnjo stanovanj, društvo za delavke ljubljanske tobačne tovarne. Krek se je z vsem srcem zavzemal za pravičnost v svetu dela, za primeren dopust, za prepoved dela za otroke in nočnega dela za ženske, za pravično razsojanje v sporih med delavci in delodajalci.

»Živel in delal je, kot bi gledal Nevidnega,« je o njem zapisal A. Trstenjak. Bil je tako odličen govornik, da je v cerkvi, pri predavanju ali na političnem shodu očaral ne le somišljenike – tudi njegovi nasprotniki so priznali, da govori iz njega duh, ki se mu ne more nihče ustavljati.

Na zahtevo ljubljanskega škofa je 1897 kandidiral za državnega poslanca. Zastopal je nujnost splošne volilne pravice vseh polnoletnih državljanov – prizadevanje je uspeh obrodilo leta 1907. Takrat je sprejel kandidaturu za državnega poslanca in bil izvoljen po splošni volilni pravici.

Krek je bil močna osebnost, reformatorska moč je izhajala iz njega, moč je izžareval na druge in so šli za njim. Znano je, da je bil izredno skromen in je vse sproti razdajal. Njegov stavek, ki je šel med ljudstvo – »Začeti je treba, v tem je vsa skrivnost,« – je skoraj ponarodel.

Svoje narodnopolitično delo je zaključil z odločilnim vplivom na oblikovanje Majniške deklaracije, ki je zahtevala samostojnost za jugoslovanske narode pod habsburško krono. Za to idejo je Krek ves gorel in je hotel osebno »vneti« tudi druge.

Pred odhodom v Dalmacijo, je šel na kratek počitek k prijatelju Ludviku Bajcu, župniku v Šentjanžu na Dolenjskem, kjer ga je 8. oktobra 1917 ponoči zadela kap.

F. S. Finžgar je v svojih spominih zapisal: »Dežnika ni poznal, tudi ure ni nikoli mel. Hodil je rad po neizhujenih poteh. Pri hrani je bil silno skromen, vedno zdrav. V šali je dejal, da trdno upa, da bo umrl brez pomoči zdravnikov.«

Slovo je bilo pretresljivo veličastno. Pokopali so ga pri Sv. Križu (na ljubljanskih Žalah), k njegovi krsti se je zgrnil ves narod, nič vabljen in klican. Ves narod je občutil, da je izgubil moža, ki je bil vsem vse, sebi nič, ki je bil vse življenje borec za trpeče brate, za ponižane in razžaljane. Svojemu narodu je dal svoje življenje.

Zapisala Slavica Dežman. (Povzeto po: Ognjišče, 10, 2017, str. 58–65.)

Kolesarski izpit

Septembra smo se učenci 5. razreda začeli pripravljati na kolesarski izpit. Pod budnim očesom učiteljice Alje smo najprej vadili teoretični del. Ko smo predelali vsa prometna pravila za kolesarje, smo preko računalnika delali vaje. Na koncu smo morali rešiti računalniški test o prometnih pravilih. Nato smo začeli s praktičnim delom. V šolo smo morali pripeljati svoja kolesa z vso obvezno opremo. To so sprednja bela luč, zadnja rdeča luč, zavore, zadnji in bočni odsevniki, zvonec in čelada. Dobila sem nalogo, da preverim, ali imajo moji sošolci vso kolesarsko opremo. Imeli so jo. Potem smo drug za drugim prevozili poligon na šolskem igrišču. Ker nas je v razredu le 8, smo lahko večkrat vadili. Ko je šlo zares, nas je učiteljica Alja ocenjevala. Vsi smo vožnjo na poligonu uspešno opravili. Nato pa je nastopil čas za vožnjo po cesti skozi naselje. Najprej me je bilo strah, saj smo bili vključeni v pravi cestni promet. Že po drugi vožnji pa sem se sprostila. Tudi ta del smo vsi uspešno opravili. Bili smo zelo veseli in tudi naša učiteljica nas je pohvalila.

Sedaj dobro poznamo kolesarsko-prometna pravila in se radi vozimo s kolesom.

Zala Krmelj, 5. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž

Evropski teden mobilnosti

V ponedeljek, 18. septembra, smo učenci od 1. do 5. razreda odšli v Sevnico na OŠ Sava Kladnika Sevnica. Policisti so nam pokazali nekaj borilnih veščin. Nato smo si ogledali predstavo o varni poti v šolo. Po malici smo odšli na igrišče. Tam je župan podaril kolo policijski postaji Sevnica. Nato je sledil kratek glasbeni program. Ob koncu smo si lahko ogledali še policijska vozila. Bilo je poučno in zabavno.

Urban Lindič, 4. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž

V ponedeljek, 18. septembra, smo odšli v Sevnico. Ko smo prispeli, smo odšli v OŠ Sava Kladnika Sevnica. V dvorani smo si ogledali samoobrambo s tremi policisti. Lahko smo si ogledali tudi njihove pripomočke. Nato smo imeli lutkovno predstavo. Govorila je o prometu. Sledila je malica. Nato smo odšli ven na igrišče. Tam je župan občine Sevnica predal kolo policistu. Kupila ga je Občina Sevnica. Nato pa smo odšli pred šolo. Policisti so nam pokazali, kako pes išče bombo. Tam smo si lahko ogledali policijsko avto, motor, radar in merilnik alkohola. Ko smo si vse ogledali, smo odšli domov.

Jožko Slapšak, 4. razred, OŠ Milana Majcna Šentjanž

Novoletni bazar

V torek, 28. novembra, smo v Kulturni dvorani Šentjanž pripravili Novoletni bazar. Najprej smo imeli kulturni program, ki je bil glasbeno obarvan. Predstavili so se vsi trije glasbeni zbori pod vodstvom Ane Verhovšek. Na različne inštrumente so nam zaigrali učenci, ki obiskujejo glasbeno šolo, zapela so

nam dekleta iz 2. razreda in Nika Lamovšek. Vsi so nam lepo popestrili torkovo popoldne.

Po prireditvi so lahko starši, babice in dedki kupovali različne novoletne izdelke, ki smo jih z veseljem naredili skupaj z učenci. Zbrana sredstva so dodatno obogatila naš Šolski sklad. Vsem se najlepše zahvaljujemo za prostovoljne prispevke.

Jožica Pelko

Naš kulturni dan – ogled opere Deseti brat

Že ob koncu preteklega šolskega leta smo izvedeli, da bodo v Kulturnem centru Janeza Trdine v Novem mestu v jeseni uprizorili opero Deseti brat. Prijavili smo se in v četrtek, 23. novembra 2017, smo se z učenci od 6. do 9. razreda odpeljali v Novo mesto, kjer smo si opero ogledali.

Vsebina prvega slovenskega romana Josipa Jurčiča je zelo zahtevna in brez priprav učenci opere ne bi razumeli. Ta glasbena zvrst jim ni znana, saj so operno predstavo videli prvič, zato smo se na ta kulturni dan pripravljali kar nekaj časa. Trud ni bil zaman in vesela sem pozitivnih mnenj učencev. Njihovi odgovori so zanimivi in narobe bi bilo, če bi ostali samo na papirju ...

Prvič v življenju sem bila v operi in bila mi je zelo, zelo všeč; še posebej Lovro, ki je imel lep in mogočen glas.

(Lea, 6. razred)

Všeč mi je bilo, kako so uprizorili Dražarjevo in Franckino poroko. Tudi Lovro in Manica sta bila super.

(Hana, 7. r., Lea, Luka, 6. r.)

Opera Deseti brat mi je bila zelo všeč. Opero sem gledala prvič in bila sem prijetno presenečena. Spoštujem vse nastopajoče, saj vem, da so se za to predstavo zelo trudili.

(Leja, 7. razred)

Meni je bil všeč tisti pijanček Dolef, ker je bil smešen.

(Matija, Zala, 7. razred)

Najbolj zanimivo je bilo, ko je Krjavelj presekal hudiča na dva dela in je to pripovedoval zelo napeto.

(Neža, 7. razred)

V operi sem bila prvič in bilo mi je všeč, saj sem doživljala predstavo, kot bi bila del nje. Čeprav sem zgodbo poznala, sem bila na koncu še vedno ganjena.

(Gaja, 7. razred)

Bilo je bolje, kot sem mislil, da bo. Všeč mi je bil stavek: »Trta nima grla, da bi vince žrla.«

(Luka, Miha, Žiga, 9. r.)

Glede na to, da nisem ljubitelj opere, mi je bila zelo všeč.

(Nejc, 9. razred)

Opera mi je bila všeč in igralci so bili super.

(Maruša, 6. razred)

Najbolj mi je bilo všeč, ko so peli in plesali. Motilo me je, da niso govorili.

(Ema, 7. razred)

Všeč so mi bili različni karakterji igralcev ter glasba v živo.

(Sara, 7. razred)

Prvič sem v živo poslušala opero in moram reči, da mi je bila presenetljivo všeč.

(Taja, 6. razred)

Če sem prepisala nekaj izvornih odgovorov učencev, ki so bili nad opero navdušeni, moram tudi pošteno priznati, da nekaterim učencem opera ni bila všeč, vendar so bili ti v manjšini.

Vesela sem, da smo učencem omogočili obisk operne predstave in upam, da vsaj za nekatere to ni bila prva in zadnja opera, ki so si jo ogledali.

Zapisala Majda P. Repovž, OŠ Milana Majcna Šentjanž

V 4. razredu smo se pogovarjali o prijateljstvu in nastalo je nekaj lepih pesmic.

PRIJATELJ

Prijatelj je tisti,
ki te ne izda.
Prijatelj je tisti,
ki rad te ima.
Prijatelj je tisti,
ki se rad igra,
saj se pri tem zabavata.
Prijatelj je tisti,
ki ti pomaga.
Prijatelj je tisti,
ki te ne zafrkava.
Prijatelja sta dva,
ki se ne prepirata.

Kaja Zore, 4. razred,
OŠ Milana Majcna Šentjanž

PRIJATELJ BENJAMIN

Imam prijatelja Benjamina,
ki rad se z mano igra.
Ker dobro me pozna,
mi vedno igračo da.
Res dobra sva prijatelja,
nikoli se ne prepirava.
Rada traktorje voziva,
dokler v posteljo ne padeva.

Jožko Slapšak, 4. razred,
OŠ Milana Majcna Šentjanž

PRIJATELJSTVO

Dnevi lepši so vsi,
če prijateljstvo živi.
Ko prijatelja imaš,
mnogo lepega spoznaš.

Če prijatelj pravi je,
vidi v tvoje srce.
Vseposod ob strani ti stoji,
s tabo joka, se smeji.

Nik Zidar, 4. razred,
OŠ Milana Majcna Šentjanž

Šolsko tekmovanje iz znanja zgodovine

V torek, 5. 12. 2017, je na Osnovni šoli Šentjanž potekalo šolsko tekmovanje iz znanja zgodovine. Tema letošnjega tekmovanja je bila PODOBE ŽIVLJENJA LJUDI V PREDMARČNI DOBI NA SLOVENSKEM. Tekmovali so učenci 8. in 9. razreda. BRONASTO PRIZNANJE so osvojili: Katja Strnad, Miha Sladič, Luka Lazar in Žiga Podlogar iz 9. razreda, v osmem razredu pa je priznanje uspelo osvojiti Nejcu Janežiču.

Področnega tekmovanja se bosta udeležila Katja Strnad in Miha Sladič. Za dosežen uspeh jim iskreno čestitam.

Slavica Dežman, mentorica

SVEŽA JAJČKA JAPONSKIH PREPELIC

Kristina Vozelj s.p., Srednik 19, Šentjanž
e-pošta: prepelicarstvo.vozelj@gmail.com
gsm: 040/472-280, FB: Prepeličarstvo Vozelj

Slovenski tradicionalni zajtrk in tehniški dan

Kot v številnih drugih šolah smo tudi v OŠ Milana Majcna Šentjanž ob zvokih Slakove viže Čebelar jedli slovenski tradicionalni zajtrk in dan nadaljevali z zanimivimi vsebinami. Gospe iz ZD Sevnica sta nam predavali o zdravi prehrani in učence želeli navdušiti, da bi vsi dan začeli z zajtrkom, saj je le-ta zelo pomemben za zdravo življenje.

Naslednjo uro so učenci vadili oživljanje na lutkah in ugotovili, da je to res težko, a zelo pomembno delo, ki rešuje življenja,

zato je prav, da se ga vsi naučimo. Predstavili sta nam tudi defibrilator.

Zadnji dve uri pa smo iz naravnih materialov in hrane pretečenega roka izdelovali aranžmaje; gospa Mastnak in gospa Jazbec sta nam s svojim delom in navodili želeli dokazati, da lahko koristno uporabimo prav vse stvari iz vsakdanjega življenja in nam ni treba ničesar zavreči.

Dan smo zaključili s postavitvijo lesenih tabel z napisi pri drevesih ob našem šolskem čebelnjaku.

Majda P. Repovž, OŠ Milana Majcna Šentjanž

Ustvarjanje s starši

V četrtek, 30. novembra, smo v vrtec povabili starše naših otrok iz obeh skupin, z željo, da nam pomagajo pri izdelavi zimske dekoracije. Na pomoč so jim priskočili tudi njihovi otroci.

Razporedili so se v tri skupine. Prva je z belo barvo barvala leskove veje, druga je izdelovala ptičke iz nogavičk in polnila, tretja pa je iz papirja izrezovala in sestavljala snežake. Vzdušje je bilo sproščeno, vsi smo ob ustvarjanju uživali in se imeli

lepo.

Naslednji dan smo z izdelki okrasili igralnici in hodnik. Obesili smo pobarvane leskove veje in nanje pripeli ptičke. Snežaki pa zvedavo opazujejo okolico vrtca in šole z okenskih šip. Dekoracija nas bo ves zimski čas razveseljevala in nas spominjala na lepo preživeto popoldne s starši naših korenjakov.

Hvala vsem staršem za pomoč pri ustvarjanju.

Vzgojiteljice

Zahvala Marije Bajt

V naše življenje pridejo nepredvideni dogodki, ki jih nikakor ne pričakujemo, zato je šok ob njih še toliko večji. Tudi sama in moja družina smo doživeli v maju nekaj takega, saj nas je prizadel požar in uničil dve strehi, stroje, orodje ... Če ne bi bilo hitrega posredovanja prizadevnih gasilcev, bi nam zgorela še hiša, ki je tudi že bila v plamenih. V tako težkih trenutkih spoznaš dobroto in pomoč ljudi. Takrat šele znaš ceniti vsako stvar, ki jo imaš in vse tisto, kar dobiš.

Čeprav malo pozno, a toliko bolj iz srca, bi se rada zahvalila vsem, ki ste nas z delom, materialom, finančno, s popusti, s toplo prijazno besedo spodbude in tolažbe podpirali in nas še niste pozabili.

Posebna zahvala gre: našima sosedoma Andreji in Alešu Povšetju; vsem gasilcem, posebej še PGD Šentjanž, Tržišče in Sevnica; KUD Budna vas (posebej še Magdi, Jožici in Tatjani); Boštjanu Krmelju, Francu Štirnju, veliko zahvalo dolgujem mlademu mojstru Borisu Skoporcju, njegovemu Lesmontu in

vsej ekipi; Občini Sevnica, KS Šentjanž, Kmečki zadrugi Sevnica in vsem nekdanjim sodelavcem ter KOC Janez, Živila Šentjanž, Izidor Sevnica, OZ RKS Sevnica, RKS, požrtvovalnim aktivistom RK v Šentjanžu.

Zahvaljujem se AGM Pungerčar, HALO BETON – gospodu Možina, Termoglasu iz Boštanja, STREŠNIKI GOLOB, GRADBENA DELA LADO, Ladu Odlazku, GMP – Andreju Prijateljju, Stanetu Jakošu, Dušanu Stoparju, Marjanu Potokarju, Mateju Renku in JURJEVALCEM, Poldetu Krmelju, Jožetu Skoporcju, Jožetu Pelku, Darjanu Blasju.

Iskrena zahvala gre družini Mikulčič iz Radeč, družini Florjančič iz Gradca.

Hvala mojim sestričnam in bratrancem, hčerkinim sošolcem in sinovim sodelavcem, vaščanom s Kija, vsem sosedom in vaščanom Murnc in Leskovca, Berti Logar in vsem udeležencem poletne literarne delavnice v Krmelju, Damjanu Lamovšku in Marku Celestini, ki sta mi priskočila na pomoč, ko mi je poleg vsega odpovedal še avto.

Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste nas finančno ali kako drugače podprli ob vseh naših nesrečah. Veliko vas je, ki ste nam stali ob strani v najtežjih dnevih celega leta; zato vsem in vsakemu posebej zares iz srca HVALA.

Hvaležna Marija Bajt

Zahvala in strnjene misli predsednice ob 20. obletnici Društva vinogradnikov Šentjanž

Če se dan lovi zjutraj, se leto lovi spomladi, zato smo člani društva že februarja sprejeli dogovor, da ob 20-letnici delovanja pripravimo koncert za širšo javnost, na katerem je nastopil Hišni ansambel Avsenik in tako simbolično povežemo dve slovenski pokrajini.

Na slavnostni seji, kjer smo pregledali 20-letno delovanje, nas je popeljala v svet glasbe na citrah Neža Simončič iz Boštanja. Prepevali pa so tudi naši društveni pevci. Lepo je bilo deliti zgodbo o uspehu s prijatelji. Poleg nekaterih domačih društev nas je počastilo tudi 16 društev vinogradnikov ZDVD, seveda pa so bili povabljeni tudi vsi člani DV Šentjanž.

Uspešno smo pripravili končno podobo prizorišča koncerta, za katero je poskrbela številčna ekipa vinogradnikov pod okriljem Branka Kebra.

Za podporo pri praznovanju jubileja DV Šentjanž se želimo zahvaliti donatorjem in sponzorjem, ki so podprli naš projekt. To so: Armat projekt d.o.o. in Andrej Repše, Krajevna skupnost Šentjanž, Občina Sevnica, Gradbeni inženiring Urbing d.o.o. – Urbič Jože, Gradbeništvo Brgant d.o.o. Štih Jože, Ključavničarstvo Bartolj Marjan, Pungerčar Janez s. p., Gostilna Repovž, Kmetič Jani, PGD Šentjanž, Gradbena mehanizacija Slapšak, ATG Zupan Miran, Vodišek Nada, Terraplant d.o.o., Božo Senica, KŠTM Sevnica, Magma Media d.o.o. Matej Zabukovec. Osnovni šoli Šentjanž se zahvaljujemo za gostoljubje in koriščenje prostorov. Posebna zahvala velja darovalcema vina Branetu Karličju in Andreju Repšetju. Hvala tudi podjetju Armat projekt d.o.o. za prevoz stolov in KS Tržišče, kjer smo si sposodili slabo polovico stolov.

Ponosno pa smo sprejeli priznanje Občine Sevnica za naše 20-letno delovanje.

Veselo je bilo tudi po končanem koncertu, saj so nad vsemi pričakovanji z dobrotami obložile mize žene naših

vinogradnikov. Pogostitev, za katero sta poskrbela Sabina Bunderšek in Danijel Kranjc, je požela pohvale.

Ves čas pa smo lahko uživali tudi ob umetninah Arteka Šentjanž, ki so s svojo postavitvijo razstave v telovadnici obogatili podobo dvorane, za kar se iskreno zahvaljujemo Turističnemu društvu Šentjanž. Hvala tudi društvenim pevcem za njihov pevski repertoar in vložek. Želimo se zahvaliti tudi Igorju Jevševarju, ki je poskrbel za mnoge nevidne stvari, Stanetu Ermanu za prevoz hrama in pripravo penine, s katero smo nazdravili po končani slavnostni seji, ter Gostilni Repovž za lepo pripravljeno pogostitev.

Veliko imen bi še lahko naštel, a naj zaključim z eno veliko zahvalo vsem, ki ste pripomogli, da je bila končna podoba našega praznovanja takšna.

Podoba programa pa sta z vodenjem in lastnimi besednimi vložki soustvarjali voditeljici Vesna Perko in Tjaša Repše. Hvala obema in iskreno povabljeni tudi za nadaljnje sodelovanje.

Renata Kuhar, predsednica DVŠ

KMETIJA KRANJC
Budna vas 26a, Šentjanž

- MLEKO
- PROBIJOTIČNI SADNI JOGURTI
- NAVADNI JOGURTI
- SLADKA SKUTA
- MASLO
- KAJMAK
- SIR ZA ŽAR

tel 041/577-908

Pesmi

PRAZNIČNI VEČER

Nepozaben spomin prihiti,
kako sveti večer nam boža srce.
Spet skupaj družina
brez skrbi srečna sedi.
Mogočna božična pesem se glasi.
V kotu nad mizo žarijo jaslice.
Orehova potica iz kuhinje diši.
Zapečen hlebec belega kruha
v maminih rokah se smeji
in kmalu v ustih se slastno topi.
Med prazniki za vse ljudi
vsaj za hip ustavil naj bi se čas;
zato ta večer ljubezen ima tako blag obraz.

Marija Bajt

DEDEK MRAZ

Najlepših praznikov je čas,
dedek Mraz prihaja v vas.
Glej, zapregel je sani,
proti šoli že hiti.

Otroci čakajo žarečih oči,
ubrana pesem tam doni;
saj daril nasul bo koš
stari dobrotljivi mož.

Kdor se pridno je učil,
najbrž veliko bo dobil;
a tudi drugih ne pozabi,
na veselo rajanje vse vabi.

Marija Bajt

SNEŽINKE

Zima je. Zunaj pritiska mraz,
snežinke priletijo z višav,
vse bolj gosto padajo,
krepijo se, hitro rastejo.

Občudujem kristalne zvezdice,
plešejo kot kraljice,
na spečo zemljo sedajo,
odejo zanj spletajo.

Odete so v čedne oblekice,
stkanke iz polarne svilenine;
ne zebe jih, od mraza ne drhte.
Kdo vam jih kroji in sešije?

Ljubezen moja, prisluhni,
jih slišiš tiho prepevati?
Obdarjene s čisto lepoto,
svojega Stvarnika hvalijo.

Eva Keber

Praznik Krajevne skupnosti Šentjanž

V petek, 27. oktobra, smo s prireditvijo v Kulturni dvorani Šentjanž Šentjančani obeležili svoj krajevni praznik. Kulturni program so domiselno pripravili učenci in mentorice OŠ Milana Majcna Šentjanž. Med petjem, plesom in igranjem so obudili spomin na dogodke izpred 76 let in nas spomnili, da naša krajevna skupnost praznuje krajevni praznik v spomin na boj Milana Majcna in Jančija Mevžlja v Murncah. Na prireditvi pa smo se spomnili tudi na stoto obletnico smrti dr. J. E. Kreka, ki je v našem kraju pred natanko stoletjem sklenil svojo življenjsko pot. Šentjanški jurjevalci so v njegov spomin zapeli njegovo pesem.

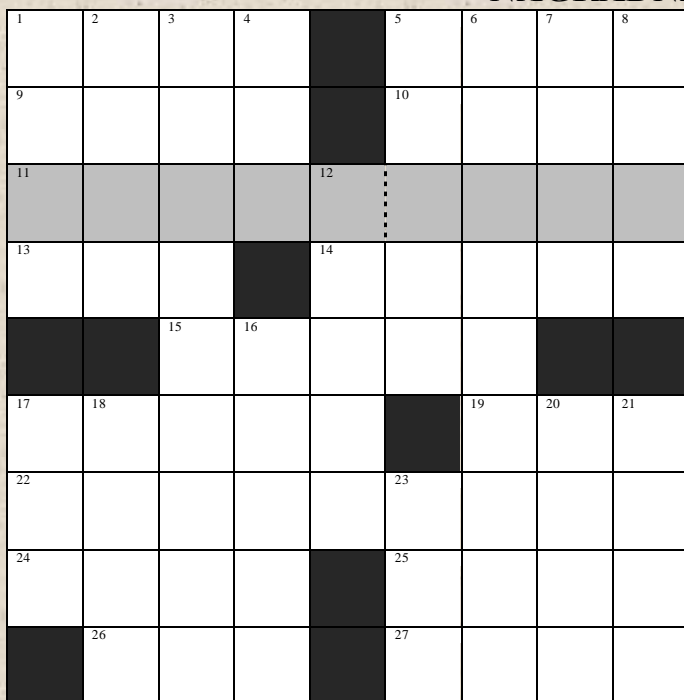
Po kulturnem programu sta prisotne pozdravila župan občine Sevnica Srečko Ocvirk in predsednik KS Šentjanž Boštjan Krmelj, ki je povzel delo Sveta krajevne skupnosti v preteklem letu in nakazal cilje za prihajajoče obdobje. Sledila je podelitev priznanja Krajevne skupnosti Šentjanž za leto 2017, ki ga je pridobila vas Kamenica. Le-ta je letos ob zglednem sodelovanju s Krajevno skupnostjo in Občino Sevnica celovito uredila dostop do vasi in do domačih dvorišč ter pridobila čistilno napravo. Priznanje je prevzela gospa Vida Štih. Po končanem programu je sledilo druženje in klepet ob kapljici rujnega.

Petra Majcen

NAGRADNA KRIŽANKA

VODORAVNO

1. vrtna uta; 5. modern glasbeni stil; 9. kraj na Cresu; 10. zvezna država v ZDA z glavnim mestom Columbus; **11. zadnji decembrski dobri mož, ki nas obdaruje**; 13. pritok Rena v Franciji; 14. režiser italijanskih vestern filmov, Sergio; 15. jezik naroda, narečje, dialekt; 17. krajše literarno delo z ritmičnim besednim redom, pesnitev; 19. ime italijanske igralka Miranda; 22. bankovec za petsto enot; 24. trenutek; 25. večja tekoča voda; 26. reka v Rusiji, pritok Volge; 27. ovčji samec.

NAVPIČNO

1. mesto v Italiji pri Milanu; 2. tovorna in jezdna žival; 3. časopisni feljton v več nadaljevanjih; 4. smučarsko središče na Švedskem; 5. ljubimec Julije; 6. ohromelost; 7. strupen plin; 8. kožna bolezen z gnojnimi mehurčki; 12. avstrijski slikar Gustav; 16. reka v Rusiji in Ukrajini, pritok Dnjepra; 17. kratica za Power Point; 18. ime finskega arhitekta Saarinen; 20. japonsko žganje iz riža; 21. pleme v Gani; 23. makedonsko kolo.

Sestavlil: Jože Puc

Geslo pod številko 11 vodoravno napišite na dopisnico in jo pošljite do **28. februarja 2018** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali pošljite rešitev na info@sentjanz.si. Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajenca.

Nagradno geslo križanke iz prejšnje številke je **SEPTEMBER**.

Srečna izžrebanka je **Mojca Kulovec** s Kala pri Krmelju 34. Nagrajenka lahko nagrado, ki jo podarja Prepeličarstvo Kristina Vozelj s.p., prevzame v Sredniku 19. **Iskreno čestitamo.**

Rešitev celotne križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: KOPA, ROSS, OBOK, ADRA, SEPTEMBER, ITO, SPINA, TATAR, SANKE, AIN, KRISTALKA, OVCE, KERR, REAL, OCET.

Ostro oko

PRAVILEN ODGOVOR IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Maskota Knapec nas vodi po tematski poti Tk'Pav. Med pravilnimi odgovori smo izžrebali **Olgo Starina z Leskovca 7**. Nagrajenka lahko nagrado, ki jo podarja Prepeličarstvo Kristina Vozelj s.p., prevzame v Sredniku 19. **Iskreno čestitamo.**

NOVO NAGRADNO VPRAŠANJE

Tokrat vas sprašujemo, pod katerim imenom poznamo čedna šentjanška dekleta na sliki.

Odgovor na zastavljeno vprašanje napišite na dopisnico in jo pošljite najkasneje **do 28. februarja 2018** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali odgovor z vašimi podatki pošljite na info@sentjanz.si.

Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo tudi tokrat izžrebali srečnega nagrajenca.

Koledar dogodkov

DOGODEK	DATUM	VABI VAS
Božično-novoletni koncert z Godbo Slovenskih železnic Zidani Most in gostjo večera Katayo	Ponedeljek, 25. december 2017, ob 19.30 v večnamenski dvorani OŠ Milana Majcna Šentjanž	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Boštjan Krmelj (041 709 287) bostjan.krmelj@gmail.com
Blagoslov konj na štefanovo	Torek, 26. december 2017, ob 10.30 na parkirnem prostoru KS Šentjanž	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Franci Strnad (031 873 722)
Delavnica o zdravi prehrani, 1. del	Torek, 16. januar 2018, ob 17.30 v sejni sobi KS Šentjanž	TD Šentjanž v sodelovanju s Centrom zdravja pri ZD Sevnica Info: Petra Majcen (041 392 567), info@sentjanz.si
Delavnica o zdravi prehrani, 2. del	Torek, 23. januar 2018, ob 17.30 v sejni sobi KS Šentjanž	TD Šentjanž v sodelovanju s Centrom zdravja pri ZD Sevnica Info: Petra Majcen (041 392 567), info@sentjanz.si
Zgodbe s poti: K TALIBANOM IN PIRATOM	Sobota, 27. januar 2018, ob 19. uri v Kulturni dvorani Šentjanž, vstop prost	MK Junci Info: Roman Bale (040 304 180) roman.bale@animalis.si
Občni zbor PGD Veliki Cirknik	Sobota, 27. januar 2018, ob 18. uri v prostorih gasilskega doma na Velikem Cirkniku	PGD Veliki Cirknik pgd.velikicirknik@gmail.com
Letni zbor članov KUD Budna vas	Sobota, 2. februar 2018, ob 18. uri v Kulturni dvorani Šentjanž	KUD Budna vas Info: Magda Sigmund (031 353 388) magda.sigmund@gmail.com
Pustovanje	Sobota, 10. februar 2018, ob 14. uri v Kulturni dvorani Šentjanž	DPM Šentjanž Info: Jožica Krmelj (041 359 718) jozirkrmelj@yahoo.com
Samostojna likovna razstava Mojce Musar	Četrtek, 15. februar 2018, ob 18. uri na Gradu Sevnica	KUD Budna vas Info: Magda Sigmund (031 353 388) magda.sigmund@gmail.com
Občni zbor Turističnega društva Šentjanž	Petek, 23. februar 2018, ob 18. uri v Gostilni Repovž v Šentjanžu	TD Šentjanž Info: Petra Majcen (041 392 567), info@sentjanz.si
Pozdrav čebel	Sobota, 3. marec 2018, ob 19. uri v Kulturni dvorani Šentjanž, vstop prost	Mažoretno društvo Šentjanž Info: Sara Sotlar (040 234 808)
Občni zbor članov Društva upokojencev Šentjanž	Nedelja, 11. marec 2018, ob 11. uri v Kulturni dvorani Šentjanž	DU Šentjanž Info: Fanika Rupar (041 668 066) fani.rupar@gmail.com
Čistilna akcija v KS Šentjanž	19.–24. marec 2018	TD Šentjanž Info: Milena Bregar (040 502 101) info@sentjanz.si
Samostojna likovna razstava Irene Ameršek	Četrtek, 29. marec 2018, v Caffè galeriji v Radečah	KUD Budna vas Info: Magda Sigmund (031 353 388) magda.sigmund@gmail.com
Likovna razstava Elene Sigmund	Četrtek, 19. april 2018, na Gradu Sevnica	KUD Budna vas Info: Magda Sigmund (031 353 388) magda.sigmund@gmail.com

Črna packa

Zadnje čase črne packe v Šentjanžu očitno res ni tako težko najti. Še preden je naš kraj v svoj objem vzela zima, nam je bralec poslal ti dve fotografiji s pripisom, da se ni zgodilo prvič. Opravičeno se sprašuje, kdo si dovoli pustiti takšen nered na parkirišču v Šentjanžu, kjer parkirajo domačini pa tudi obiskovalci našega kraja, bližnjih gostiln, prirediteljev v kraju in še kdo. Sliki sta bili posneti v času, ko se je v bližnji Kulturni dvorani odvijal pomemben dogodek in prireditelju nikakor ne bi bilo v ponos, da bi obiskovalci parkirali na kupih sena. Tako mu ni preostalo drugega, kot da je, poleg vsega ostalega dela, ki ga je imel z organizacijo dogodka, vzel metlo v roke in pospravil tujo nesnago. Seveda se je med tem ves čas spraševal, kdo se je ponovno spozabil ... To se sprašujemo tudi mi. V upanju, da se resnično ne bo ponovilo, krivca najlepše

pozdravljamo in mu obljublamo, da ga naslednjič odkrijemo in na tem mestu objavimo njegov ime in priimek.

LEKARNA
SEVNICA

Enota Krmelj

PON, SRE, ČET, PET
7.00 - 14.00

TOR
9.00 - 19.00

tel.: 07 81 84 004

Poleg zdravil in medicinskih
pripomočkov lahko pri nas dobite
tudi najrazličnejša prehranska
dopolnila, kozmetiko, otroško
kozmetiko in prehrano.

POGREBNA SLUŽBA
NOVAK
makronog - novo mesto

031/611 538 in 041/514 233

Mateja Novak s.p., Stara cesta 12, Straža

Pogrebne storitve opravljamo tudi v Šentjanžu,
na Kalu in Velikem Cirkiku.

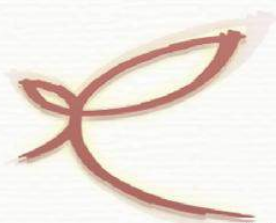
KMETIJA OBLAK

Kladje pri Krmelju 2

8297 Šentjanž

gsm: 041 825 570

- Nudimo:
- ☝ sveže mleko, pregreto smetano
 - ☝ jogurt navadni, jogurt sadni
 - ☝ sir za žar, sir z zelišči
 - ☝ skuto
 - ☝ maslo

GOSTILNA S PRENOČIŠČI
EKOLOŠKA KMETIJA

Repovž

*Vam v
prihajajočem letu
želi obilo lepih trenutkov.*